

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 listopada 2018 roku w sprawie z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa we W. przeciwko J. D. i A. Ż. o zapłatę, Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej oddalił powództwo.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożył powód zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

1) naruszenie prawa materialnego, tj. przepisu art. 509 § 1 i § 2 k.c. oraz art. 510 § 1 k.c, poprzez ich błędne zastosowanie skutkujące przyjęciem, że powód nie nabył wierzytelności wobec pozwanego na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 grudnia 2014 r., podczas gdy umowa cesji została zawarta skutecznie, przedmiotem przelewu były wierzytelności szczegółowo opisane w w/w umowie, zaś powód wykazał przejście uprawnienia za pomocą dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym,

2) naruszenie prawa procesowego, tj. przepisu art. 233 § 1 k.p.c., przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dowolne ustalenie, iż:

- powód nie wykazał, że jest stroną umowy zawartej z pierwotnym wierzycielem, albowiem umowa cesji miała charakter warunkowy, a powód nie wykazał, iż warunek ten tj. zapłata ceny nastąpił, w sytuacji kiedy zgodnie z § 2 ust. 2 umowy nastąpiła z dniem podpisania umowy, zaś stosownie do § 4 ust. 3 umowy brak zapłaty ceny jedynie uprawnia cedenta do odstąpienia od umowy;

- powód nie wykazał, aby doszło do skutecznego przeniesienia na powodową spółkę wierzytelności przysługującej Spółdzielczej (...) w G. wobec dłużnika L. Ż. z tytułu umowy pożyczki (...) z dnia 31 marca 2012 r., podczas gdy okoliczność ta wynika wprost z § 6 w zw. z § 1 umowy przelewu wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013 r. zawierającego wykaz przelewanych wierzytelności (l.p. (...));

- złożony przez powoda wyciąg z umowy nie zawiera treści § 6 umowy i nie można ustalić jakie wierzytelności były przedmiotem przelewu, podczas gdy wykaz przelewanych wierzytelności w formie tabelarycznej zawarty jest w § 6 umowy przelewu z dnia 23 grudnia 2013 r., poczynając od strony 3. umowy, zaś przedłożony wyciąg zawiera stronę nr 354 z 355 umowy, pod którą to umową podpisy stron zostały poświadczone notarialnie;

- powód przedłożył kopie dowolnie wybranych kart umowy przelewu, zaś spis wierzytelności i umowa przelewu nie stanowią tzw. dokumentu zintegrowanego, podczas gdy powód przedłożył poświadczony za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda w trybie art. 129 § 2 k.p.c. odpis notarialnego wyciągu z umowy przelewu wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013 r.;

- dla wykazania przelewu wierzytelności konieczne było złożenie Załącznika nr 1 do umowy, podczas gdy wskazany dokument (Załącznik nr 1 – Wykaz wartości wierzytelności) zawiera jedynie wykaz wartości przelewanych wierzytelności, tj. dane stanowiące tajemnicę handlową i nie ma żadnego znaczenia w kontekście oceny skuteczności przelewu wierzytelności, natomiast wykaz przelewanych wierzytelności w formie tabelarycznej zawarty jest w § 6 umowy cesji.

W związku z tym skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwoty 24.258,88 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 05.06.2018 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem że stopa odsetek umownych nie może przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie tj. dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych, zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania przed I instancją, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a nadto zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda nie jest zasadna i podlega oddaleniu mimo, że częściowo Sąd Okręgowy podziela podniesione w niej zarzuty.

Dotyczy to zarzutu naruszenia prawa materialnego, tj. przepisu art. 509 § 1 i § 2 k.c. oraz art. 510 § 1 k.c. poprzez ich błędne zastosowanie skutkujące przyjęciem, że powód nie nabył wierzytelności wobec pozwanego na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 grudnia 2014 r., podczas gdy umowa cesji została zawarta skutecznie albowiem umowa cesji nie miał charakteru warunkowego.

Umowa przelewu co do zasady powoduje wyjście wierzytelności z majątku zbywcy i jej wejście do majątku nabywcy. Wyraża to przepis art. 510 § 1 k.c., który wyraźnie stanowi o rozporządzającym skutku umowy. Rozporządzający skutek umów zobowiązujących do przeniesienia wierzytelności następuje z mocy samego prawa, chyba że strony chcą wyłączyć skutek rozporządzający (art. 510 § 1 in fine k.c.) i w tym celu składają wyraźne oświadczenie woli (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 26 kwietnia 2007 r., I ACa 219/07, opub. baza prawna LEX Nr 370889). W doktrynie podkreśla się, że strony mogą wyłączyć skutek rozporządzający umowy obligacyjnej, jednak wówczas do dokonania przelewu konieczne będzie zawarcie drugiej, dodatkowej umowy o skutku rozporządzającym (zob. Komentarz do art. 510 k.c. pod red. J.Ciszewskiego, Lex).

Istotne jest to, że w niniejszej sprawie nie było wyraźnego oświadczenia stron o wyłączeniu skutku rozporządzającego umowy cesji, przeciwnie – w § 2 ust. 2 umowy zawarto stwierdzenie, że przelew wierzytelności następuje z dniem podpisania umowy, co oznacza, że była ona skutecznie zawarta.

Natomiast Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie w jakim stwierdził, że dokumenty załączone do pozwu nie wskazują w sposób niewątpliwy, że wierzytelność wobec zmarłego L. Ż. była przedmiotem tejże umowy cesji. Wierzytelność będąca przedmiotem obrotu musi być możliwa do zidentyfikowania zarówno co do tytułu jej powstania jak i wysokości. Słusznie podniósł Sąd Rejonowy, że na wydruku znajdującym się na stronie 11 akt znajdujemy dane osobowe zmarłego pożyczkobiorcy, numer i datę umowy, ale brak jest informacji jaka jest wysokość przelanej wierzytelności, a co również istotne – z powodu braku tytułu dokumentu, nie można stwierdzić, czy jest to wyciąg z załącznika nr 1 do umowy cesji.

W tej sytuacji Sąd Odwoławczy podziela pogląd Sądu I instancji, że powód nie wykazał w sposób niewątpliwy, że nabył wierzytelność wobec L. Ż., a zatem, że posiada legitymację czynna do wystąpienia z niniejszym procesem.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację.